

hvortil kommer Tolden paa fremmed Vin og Spiritus. Saa maatte den højtærede Finansminister alligevel søge Dækning op til mange Millioner Kroner. Jeg har selvfølgelig hørt det Ræsonnement, som den højtærede Finansminister fremsatte, ude paa Møder, men jeg havde oprigtig talt troet, at det var afpasset for et Auditorium af en mere barnlig Art, og at vi ikke skulde opnaa at se det fremført af den højtærede Minister her i Salen. Jeg tror ogsaa, at Afholdsmændene i Almindelighed ville bede sig fritagne for den moralske Assistance, som en Øl- og Brændevinsskat, navnlig en Brændevinsskat kunde yde dem.

Jeg har peget paa de Farer, der altid ere til Stede for, at det finansielle Resultat af Forhøjelsen af en Øl- og en Brændevinsskat samt af en Cigarettskat skal glippe. Det er jo overhovedet altid Faren ved enhver større Forøgelse af Forbrugsafgifter, at der er det store X i Regnestykket, den store ubekendte Størrelse, som repræsenteres af den Nedgang i Forbruget, som Prisforhøjelsen vil føre med sig. Dette X kende vi ikke i Forvejen, vi kunne ikke i Forvejen beregne det, og derfor bliver Facit saa overmaade usikkert. Det kan komme til — og det anser jeg for højst sandsynligt — at berede Statskassen de ubehageligste Overraskelser i dette Tilfælde. Men ganske anderledes sikkert lader Resultatet af en Forøgelse af Skatten paa Indtægt, Formue og Arv sig forudberegne. Alene af den Grund, rent bortset fra de sociale Hensyn, synes jeg, at den højtærede Finansministers Opmærksomhed heller burde have været vendt noget mere i den Retning. Her er Basis i Forvejen given, og Skatteyderne kunne jo ikke reagere. Man vil jo ikke fristes til at tjene færre Penge eller spare mindre op, selv om ogsaa Skatten paa Formue og Indtægt bliver forøget. Jeg forudser jo desværre, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) vil benytte sig af Lejligheden til bagefter i en af sine berømte korte Bemærkninger at nedlægge sin flammende Protest. Men jeg vil alligevel sige det, selv om jeg udsætter Tinget for denne Fare. Og man vil heller ikke — det tror jeg dog ogsaa, det ærede Medlem fra Nyborg vil indrømme — være mere livskraftig og mindre tilbøjelig til

at lægge sig til at dø, selv om Arveafgiften bliver forhøjet nok saa stærkt. Den eneste Fare for Unddragelse, der kan være til Stede, er Kapitalens Bortvandring, dens Overflytning til fremmede Lande. Men en saadan Eventualitet er selv med den højst mulige Skat, som vi fra vor Side kunde ønske, sikkert et langt Stykke paa den anden Side af det sandsynlige. Ganske vist har den sidste Forøgelse af Arveafgiften, som den højtærede Finansminister ogsaa gjorde opmærksom paa, været noget af en Skuffelse. Men Grunden dertil er vel ret let at opdage. Det er vel den, at man ikke i Forvejen kendte og ikke kunde kende Arvemassens Fordeling paa større og mindre Lodder, og at man derfor til Dels bevægede sig i Blinde. Nu maa vel et saadant Materiale kunne tilvejebringes, at man dog med nogen Sikkerhed vil kunne forudberegne, hvor meget en saa og saa stærk Forøgelse af Progressionen vilde bringe ind i Statskassen. Og i endnu højere Grad gælder det om Indkomst- og Formueskatten. Her vil man ret sikkert paa Basis af de Oplysninger, vi i Forvejen besidde, kunne dømme om, hvor meget en Forhøjelse af Satserne vil indbringe. Vi vide, hvor mange Skatteydere der er opført med saa og saa stor Indtægt og saa og saa stor Formue. Vi vide t. Eks., at der i København i 1907 var 80 Skatteydere med en Indtægt af over 100,000 Kr., at de tilsammen havde en Indtægt af 15 Mill. Kr., at der var 99 Skatteydere med en Formue af over 1 Mill. Kr. og med en samlet Formue af 186½ Mill. Kr., og vi kunne jo med en tilnærmelsesvis matematisk Sikkerhed forudberegne, hvor meget det vil give, hvis Satserne forøges saa og saa stærkt. Vi ere her sikrede mod større finansielle Skuffelser, vi kunne vogte os for alle overspændte Forventninger, som naar t. Eks. den højtærede Konseilspræsident forleden med største Frejdighed sagde os, at Militærskatten af 1909 i Løbet af nogle faa Aar vilde flyde med omtrent 4 Mill. Kr. eller derover, hvad han ikke har Skygge af Bevis for, og hvad der er i Strid med alle forhaandenværende Kendsgerninger. Det samme sikre Grundlag for finansielle Beregninger vilde den højtærede Finansminister have, hvis han var skreden til en virkelig Forøgelse af